

İŞÇİNİN YERİNE MÜCADELE EDİLMEMELİ

Aydınlık Gazetesi, 9 Mayıs 2016

Yıldırım Koç

Özel istihdam bürolarına işçi kiralama yetkisi veren kanun tasarısı, hiçbir ciddi tepkiyle karşılaşmadan, 5 Mayıs 2016 günü yasaladı.

“Ciddi tepki”, hükümetlere geri adım attıran eylemlerdir. Türk-İş’in 26 Kasım 1994 Anıtkabir ve Meclis yürüyüşü, Emek Platformu’nun 24 Temmuz 1999 Kızılay mitingi bu niteliktedir.

Sendikalar ve işçiler, işçi kiralama bürolarına karşı ciddi bir tepki göstermediler. Halbuki günümüzde bilgiye erişim çok kolaylaştı. İşçilerin evlerinde televizyon ve bilgisayar, ceplerinde de internet erişimli akıllı telefonlar var.

Susmayı tercih ettiler.

İŞÇİNİN YERİNE MÜCADELE YANLIŞTIR

İşçinin kendi çıkarı için tepki vermediği durumlarda işçilerin yerine veya işçilerin adına mücadele etmek doğru mu?

Bu soruyu 40 yıl önce sorsaydınız, o günkü kafamla, “tabii doğru” derdim.

Bugün, “hayır, doğru değil” diyorum.

Amaç, işçinin kendisinin mücadelesini sağlamak olmalı; onun yerine mücadele etmek değil.

Benim gibilerin amacı, bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve ardından da sınıfsız ve sömürsüz bir dünya kurulmasıdır.

Bunu kurabilecek ana güç, işçi sınıfıdır.

İşçi sınıfı, ancak kapitalist düzen içindeki geçim mücadelesine katılarak yeni bir toplumun kurucusu olmayı öğrenir.

AMAÇ İŞÇİNİN KENDİSİNİ MÜCADELEYE SOKMAK OLMALI

Bizler işçisevenler derneği veya işçi dostu derneği üyeleri değiliz; “işçi koruyuculuğu”na da soyunmamalıyız.

İşçilerin günlük geçim kaygısıyla bağımsız ve demokratik bir Türkiye kaygısının birleştirilmesi önemlidir.

Bu bütünlüğü sağlayacak olan da, işçi sınıfı içinde siyasi çalışmadır. İşçi sınıfı içindeki siyasi çalışma ise işçilerin yerine eylem yapmak değildir.

Bazı arkadaşlar, işçilerimizin bilgisiz ve bilinçsiz olduğunu, onlara yardım edilmesi gerektiğini söylüyor.

Böyle bir tepitin son derece yanlış olduğunu düşünüyorum.

KAPİTALİZMİN PİSLİKLERİNDEN KAPİTALİZME KARŞI MÜCADELEDE ARINILIR

Bugünün insanı, kapitalizmin ürünüdür. Bir dava uğruna mücadele etmiyorsa, geçim kaygısıyla kaçınılmaz olarak bencildir, bireycidir, benmerkezcidir.

Hele bizim insanımız, yüzyılların sıkıntılarını aşmada hayatta kalabilme yeteneğini son derece geliştirmiştir. Geçim kaygısı, haklı olarak, ön plandadır. Kısa vadeli çıkarını çok iyi bilir. Kurnazdır; şeytana pabucu ters giydirir. Adam kullanmada ustadır. Sorun çözmede bedel ödmeden en risksiz yolları bulmada çok başarılıdır. Gerektiğinde geri çekilmesini de iyi bilir. Belaya bulaşmaktansa çalığı dolaşmayı yeğler. Aşırı ihtiyatlı, gerçekçi ve sağlamcıdır. Eldeki serçenin, çalıda keklikten iyi olduğunu düşünür. Pek dindar da değildir; çıkarı gerektiğinde dinci gözükmeye ustadır. Pek mağdur yanlısı olduğu da söylenemez. Tam tersine, güçlüden yanadır. Kolaycıdır. Uzmanlığa saygı göstermez; kulaktan dolma bilgiyle yetinme eğilimindedir. Allah’tan başka görmediği birşeye inanmaz. Bela kapısını çalmadan tepki vermez. Pek vefalı olduğu da söylenemez.

Böyle biriyle geleceği kuramazsınız.

Bu insanlar ancak sorunlarını kendileri (gerekli bedeli ödeyerek) çözmeyi öğrenince değişir ve geleceğin toplumunu kurabilecek özellikleri kazanabilir. Bunu da siyasi çalışma sağlar.

Eđer geleceğin bağımsız ve demokratik Tırkiye'sini ve sınıfsız ve sımırısız dnyasını kuracak olan işçi sınıfıysa, onun yerine niçin başkaları eylem yapsın?

Doğru eylem, işçilerin yerine eylem yapmak değil, işçilerin kendilerinin eylem yapmasını sağlayacak sabırlı siyasi çalışmadır.

DÜZELTME

Cumartesi günkü yazımda "berbad-u zemzem" demiştim. Sözün doğrusu "Zemzem kuyusuna işeyen adam" olarak çevrilen "Bevvâl-ı çeh-i Zemzem" imiş. Sayın Hasan Korkmazcan arayarak hatamı düzeltti ve Ziya Pařa'nın beytini hatırlattı.

Bevvâl-ı çeh-i Zemzem'i lanetle anar halk
Sen Kâbe gibi kendini hürmetle benâm et
(İnsanlar, Zemzem kuyusuna işeyen adamı lanetle anar.)
(Sen kendini Kâbe gibi hürmetle andırmaya bak!)
Sayın Korkmazcan'a teřekkür ediyorum.